22 Οκτωβρίου 2014

Αποκαλυπτική έρευνα: Είσαι παχύς; Δεν θα βρεις εύκολα καλοπληρωμένη δουλειά

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Πόση σχέση μπορεί να έχουν τα παραπανίσια κιλά με την επαγγελματική επιτυχία; Υπάρχει άραγε ένας υφέρπον ρατσισμός που διαπερνάει την αγορά εργασίας και ουσιαστικά αποτρέπει τους παχύσαρκους από τις υψηλές θέσεις ευθύνης, άρα και από τους παχυλούς μισθούς;

Όσο και αν φαίνεται ακραίο, εντούτοις ισχύει. Οι παχυλοί μισθοί πηγαίνουν, ως επί το πλείστον, στους αδύνατους! Όσοι στα 18 τους είναι παχύσαρκοι, βγάζουν λιγότερα χρήματα όταν μεγαλώσουν. Ακόμη και οι ελαφρώς υπέρβαροι παίρνουν χαμηλότερους μισθούς ως ενήλικοι, σύμφωνα με μια νέα σουηδική έρευνα, όπως αναφέρεται στο Αθηναϊκό-Μακεδονικό Πρακτορείο.

Η έρευνα, με επικεφαλής τον Πολ Νάιστεντ του Κέντρου Οικονομικής Δημογραφίας του Πανεπιστημίου Λουντ, που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό δημογραφίας “Demography”, σύμφωνα με τη βρετανική Daily Mail, δείχνει ότι τα παραπανίσια κιλά τελικά «κοστίζουν» όχι μόνο στην υγεία, αλλά και σε χαμένα εισοδήματα.
Μια εκτεταμένη μελέτη 150.000 παχύσαρκων νέων στην ηλικία των 18, του σουηδικού στρατού, έδειξε πως όταν μεγάλωσαν, έπαιρναν στη διάρκεια της ζωής τους κατά μέσο όρο 16% λιγότερα χρήματα, σε σχέση με τους συνομηλίκους τους που είχαν κανονικό βάρος. Το εύρημα επιβεβαιώθηκε με την ανάλυση σχετικών στοιχείων από τις ΗΠΑ και τη Βρετανία, συνεπώς δεν αποτελεί σουηδική ιδιαιτερότητα.

Όμως και όσοι στα 18 τους ήσαν υπέρβαροι, δηλαδή είχαν δείκτη σωματικής μάζας 25 έως 30, επίσης αμείβονταν χειρότερα τα επόμενα χρόνια, όταν πια είχαν βρει δουλειά. Ο δείκτης σωματικής μάζας προκύπτει από τη διαίρεση του βάρους σε κιλά με το τετράγωνο του ύψους σε μέτρα (π.χ. 75 κιλά δια 1,70Χ1,70 μέτρα). Κανονικό θεωρείται το βάρος, όταν ο δείκτης είναι κάτω από 25.

Σύμφωνα με τους ερευνητές μία μέση εισοδηματική απώλεια της τάξης του 16% ισοδυναμεί με τρία λιγότερα χρόνια σπουδών στο πανεπιστήμιο. Ακόμη και όταν η σουηδική έρευνα συνέκρινε μεταξύ τους αδέλφια, βρήκε ότι αυτά που είχαν μεγαλύτερο βάρος στην εφηβεία, έβγαζαν αργότερα λιγότερα χρήματα.
Όλα αυτά κατατείνουν σε ένα προφανές συμπέρασμα: η αγορά εργασίας δεν λειτουργεί με γαλαντομία όταν πρόκειται για παχύσαρκους εργαζόμενους. Λες και τους εκδικείται για τα παραπανίσια κιλά τους.

Ενας λόγος γι’ αυτό, όπως είπαν, είναι ότι τα υπέρβαρα και παχύσαρκα άτομα έχουν γενικά αποκτήσει λιγότερες δεξιότητες, ενώ φαίνεται να υστερούν σε κίνητρα και σε αυτοπεποίθηση, ψυχολογικοί παράγοντες που παίζουν κρίσιμο ρόλο σε μια ανταγωνιστική κοινωνία και οικονομία. Εν μέρει το πρόβλημα μπορεί να ξεκινά ήδη από το σχολείο και τις παρέες, όπου το παχύσαρκο παιδί συχνά γίνεται στόχος των συνομηλίκων του με συνέπεια τον εκφοβισμό του («μπούλινγκ»).

Οι επιστήμονες τόνισαν ότι, πέρα από λόγους δημόσιας υγείας, η καταπολέμηση της επιδημίας της παχυσαρκίας έχει και μια κοινωνικο-οικονομική διάσταση, καθώς τίθεται ζήτημα έντασης των ανισοτήτων και της φτώχειας.

«Τα ευρήματά μας δείχνουν ότι η ταχεία αύξηση της παιδικής και εφηβικής παχυσαρκίας μπορεί να έχει συνέπειες σε βάθος χρόνου για την οικονομική ανάπτυξη και την παραγωγικότητα των κρατών», ανέφεραν οι ερευνητές και κάλεσαν τις κυβερνήσεις να πάρουν στα σοβαρά το πρόβλημα, καθώς οι ελεύθερες αγορές -και σε αυτή την περίπτωση- δημιουργούν ή ενισχύουν προϋπάρχουσες ανισότητες.

Πηγή: iefimerida.gr